

Lietas Nr. 142243512
Lietas arhīva Nr. 1-0773-13/3

SPRIEDUMS Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 13.decembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M.Miķelsone,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. A/, iestādes – Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2012.gada 2.februāra lēmuma Nr.1/898 (administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.001299) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 23.novembrī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – Birojs) Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenais speciālists sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.001299 par to, ka /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (turpmāk – Interešu konflikta novēršanas likums) 7.panta sestās daļas 3.punktā noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus un 9.panta pirmajā daļā noteiktos ierobežojumus:

1) laika periodā no 2011.gada 4.janvāra līdz protokola sastādīšanas brīdim, savienojot valsts amatpersonas amatu Valsts policijā ar SIA /Nosaukums/ apsardzes mācību kursa vadītāja amatu bez Valsts policijas priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļaujas, saņemot par minētā amata pienākumu izpildi ienākumus;

2) laika periodā no 2010.gada 17.decembra līdz protokola sastādīšanas brīdim, savienojot valsts amatpersonas amatu Valsts policijā ar Galvenās Šķīrējtiesas pilnvarojuma izpildi (pildot Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša amata pienākumus) bez Valsts policijas priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļaujas, saņemot par minētā pilnvarojuma izpildi ienākumus.

Ar 2011.gada 6.decembra Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka p.i. lēmumu Nr.870/1-24/225 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolemts:

1) saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 239.panta 1.punktu izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā daļā par valsts amatpersonas amata Valsts policijā savienošanu ar SIA /Nosaukums/ apsardzes mācību kursa vadītāja amatu;

2) par Interešu konflikta novēršanas likuma 7.panta sestās daļas 3.punktā noteikto amatu savienošanas ierobežojumu un 9.panta pirmajā daļā noteikto ienākumu gūšanas ierobežojumu neievērošanu, tas ir, bez Valsts policijas priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļaujas no 2010.gada 17.decembra līdz šim brīdim, savienojot valsts amatpersonas amatu Valsts policijā ar Galvenās Šķīrējtiesas pilnvarojuma izpildi (pildot šķīrējtiesneša amata pienākumus) un saņemot par minētā pilnvarojuma izpildi ienākumus, saukt sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.³⁰panta un sodīt ar naudas sodu Ls 50.

Sūdzības iesniedzējs par Sākotnējo lēmumu iesniedza Biroja priekšniekam sūdzību.

[2] Ar Biroja 2012.gada 2.februāra lēmumu Nr.1/898 (turpmāk – Lēmums) nolemts:

1) atcelt Sākotnējo lēmumu daļā par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības par Interešu konflikta novēršanas

likuma 7.panta sestās daļas 3.punktā noteikto amatu savienošanas ierobežojumu un 9.panta pirmajā daļā noteikto ienākumu gūšanas ierobežojumu neievērošanu;

2) sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu, savienojot valsts amatpersonas amatu Valsts policijā ar Galvenās šķīrējtiesas šķīrējtiesneša pienākumiem bez Valsts policijas priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas rakstveida amatu savienošanas atļaujas, tādējādi pārkāpjot Interesu konflikta novēršanas likuma 7.panta sestās daļas 3.punktu, saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, izsakot mutvārdu aizrādījumu;

3) atstāt spēkā Sākotnējo lēmumu pārējā daļā.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Izvērtējot lietas materiālus, t.sk., Galvenās Šķīrējtiesas 2011.gada 27.jūlija vēstulē sniegto informāciju, secināts, ka Galvenā Šķīrējtiesa ir piešķirusi sūdzības iesniedzējam kā Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesnesim tiesības rīkoties Galvenās Šķīrējtiesas vārdā, līdz ar to sūdzības iesniedzēja kā Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša darbības ir uzskatāmas par Galvenās Šķīrējtiesas pilnvarojuma izpildi.

Ievērojot Interesu konflikta novēršanas likuma 1.panta 3.punktā noteikto, ka pilnvarojums ir tiesību kopums, ko cita persona piešķirusi valsts amatpersonai, lai tā rīkotos pilnvarotāja vārdā un interesēs, kas norāda, ka pilnvarotājs var būt gan fiziska, gan juridiska persona, šajā gadījumā nav nozīmes šķīrējtiesas juridiskajam statusam. No Galvenās Šķīrējtiesas 2009.gada 20.janvāra reglamenta 7.panta trešās daļas izriet, ka šķīrējtiesnešus lietu izskatīšanai ieceļ puses vai tos ieceļ šķīrējtiesas priekšsēdētājs. No minētā savukārt izriet, ka šķīrējtiesneši tiek pilnvaroti izšķirt strīdus Galvenās Šķīrējtiesas vārdā.

[2.2] Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša amata pienākumus sūdzības iesniedzējs uzsāka pildīt 2010.gada 17.decembrī, savukārt Valsts policijas lēmums par atļauju sūdzības iesniedzējam savienot valsts amatpersonas amatu ar SIA „Tiesību līnija” veicamajiem pienākumiem ir pieņemts 2009.gada 9.novembrī.

Saskaņā ar Galvenās Šķīrējtiesas 2011.gada 27.jūlija vēstulē sniegto informāciju sūdzības iesniedzēja amata pienākumos ietilpa šādas darbības: lietas (strīda) izvērtēšana par pakļautību šķīrējtiesai, lietas materiālu izvērtēšana un lietas izskatīšana, atbilstoši nolēmumu (lēmumu un spriedumu) pieņemšana procesa laikā.

Savukārt no 2009.gada 3.novembrī starp SIA „Tiesību līnija” un sūdzības iesniedzēju noslēgtā uzņēmuma līguma Nr.20/2009 izriet, ka sūdzības iesniedzējs apņēma izpildīt SIA „Tiesību līnija” interesēs juridiska rakstura darbu kompleksu, kas ietver konsultēšanu ar SIA „Tiesību līnija” darbību saistītajos jautājumos, dažāda veida tiesisku pamatojumu, līgumu projektu, kontraktu, nolikumu un citu dokumentu izstrādāšanu šī līguma darbības laikā.

Valsts policijas 2009.gada 9.novembra lēmumā ir vērtēta Valsts policijas darbinieka sūdzības iesniedzēja ieņemamā valsts amatpersonas amata savienošanas iespējas ar sūdzības iesniedzēja veicamajiem pienākumiem SIA „Tiesību līnija”, kuros neietilpa Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša pienākumu veikšana. Līdz ar to amatu savienošanas atļauja saistībā ar šķīrējtiesneša amata pienākumu veikšanu nav saņemta.

[2.3] Sūdzības iesniedzējs pārkāpumu izdarīja aiz neuzmanības, līdz šim nav sodīts par administratīvajiem pārkāpumiem korupcijas novēršanas jomā un lietā nav konstatēti apstākļi, kas pastiprina atbildību. Turklāt, savienojot valsts amatpersonas amatu ar Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša amata pienākumiem, sūdzības iesniedzējs nav atradies interešu konflikta situācijā.

Lai arī sūdzības iesniedzēja rīcībā ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, izdarītais pārkāpums nav tik nozīmīgs, lai par to personu sauktu pie administratīvās atbildības.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 2.martā saņemta sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Galvenā Šķīrējtiesa nav ne valsts vai pašvaldību iestāde, sabiedriskā, politikā vai reliģiskā organizācija, kā arī komercsabiedrība. Galvenā Šķīrējtiesa vispār nav juridiska persona, kā rezultātā tai nav tiesības slēgt nekādus civiltiesiskus līgumus (tai nepiemīt tiesībspēja un rīcībspēja), kā pilnvarojuma līgumu vai izsniegt pilnvarojumu veikt noteiktas darbības vai slēgt darba līgumus, izmaksāt atbildību utt.

Nodarījums atbilstoši LAPK ir prettiesiska darbība vai bezdarbība, bet atbilstoši Interesu konflikta novēršanas likuma 1.pantam nevar uzskatīt šķīrējtiesneša amatu par amatu atbilstoši šim likumam un nevar uzskatīt, ka Galvenā Šķīrējtiesa ir juridiska persona, kurai ir tiesības slēgt civiltiesiskus līgumus, jo tai nepiemīt nedz tiesībspēja, nedz rīcībspēja.

Ņemot vērā minēto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņa darbībās nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 10.aprīlī saņemti Biroja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Birojs sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

Tiesas sēdē iestādes pārstāve sūdzību neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, uzklaušījusi tiesas sēdē procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

[7] Ar pārsūdzēto Lēmumu sūdzības iesniedzēja izdarītais pārkāpums, savienojot valsts amatpersonas amatu Valsts policijā ar Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša pienākumiem bez Valsts policijas priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas rakstveida amatu savienošanas atļaujas, saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu atzīts par maznozīmīgu un sūdzības iesniedzējs atbrīvots no administratīvās atbildības, izsakot viņam mutvārdu aizrādījumu.

Pārbaudījusi pārsūdzētajā Lēmuma ietvertos argumentus, tiesa atzīst, ka Birojs ir pareizi konstatējis lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējis pierādījumus un izdarījis pamatotus secinājumus, iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK 289.¹³panta trešo daļu pievienojas iestādes Lēmuma motivācijai.

Iestāde pārsūdzētajā Lēmumā ir vērtējusi sūdzības iesniedzēja apsvērumus un sniegusi argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ norādītie apsvērumi ir noraidāmi.

Tiesa iestādes argumentāciju atzīst par pamatotu, tādēļ atkārtoti sūdzībā iestādei minēto apsvērumu analīzi spriedumā neatspoguļos.

[8] Papildus Lēmumā ietvertajai argumentācijai tiesa norāda turpmāk minētos apsvērumus.

Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs no Valsts policijas priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas nav saņēmis rakstveida amatu savienošanas atļauju valsts amatpersonas amata savienošanai ar Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša amatu.

Strīds ir par to, vai šāda atļauja šķīrējtiesneša pienākumu pildīšanas gadījumā atbilstoši Interesu konflikta novēršanas likuma normām bija nepieciešama.

[8.1] Tiesa nepiekrīt sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka šķīrējtiesneša amata pienākumu pildīšanai nav nepieciešama amatu savienošanas atļauja, jo tas *expressis verbis* neizriet no Interesu konflikta novēršanas likuma teksta. Proti, tiesa nepiekrīt, ka, ņemot vērā, ka šķīrējtiesas nevar tikt uzskatītas par valsts vai pašvaldības iestādēm, sabiedriskajām, politiskajām vai reliģiskajām organizācijām, kā arī komercsabiedrībām, amata savienošanas atļauja nav nepieciešama.

Tiesas ieskatā amata savienošanas atļaujas saņemšanas nepieciešamība izriet gan no šķīrējtiesneša amata pienākumu satura un būtības, gan atļaujas saņemšanas mērķa.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 21.oktobra lietā Nr. SKA-294/2009 spriedumā ir atzinis, ka atļauja nepieciešama valsts amatpersonas amata savienošanai ar citu amatu, un atļaujas saņemšanas mērķis ir novērst valsts amatpersonas nonākšanu interešu konflikta situācijā, ētisku normu pārkāpumu vai kaitējumu tiešo pienākumu pildīšanai (*sal. arī Senāta 2009.gada 16.marta sprieduma lietā Nr.SKA-14/2009 7. un 8.punkts*).

Saskaņā ar Galvenās Šķīrējtiesas 2011.gada 27.jūlija vēstulē sniegto informāciju sūdzības iesniedzēja amata pienākumos ietilpa šādas darbības: lietas (strīda) izvērtēšana par pakļautību šķīrējtiesai, lietas materiālu izvērtēšana un lietas izskatīšana, atbilstoši nolēmumu (lēmumu un spriedumu) pieņemšana procesa laikā.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesas ieskatā šķīrējtiesneša pienākumu pildīšanas gadījumā, tāpat kā amata pienākumu pildīšanas gadījumā jebkurā citā komercsabiedrībā vai organizācijā pastāv interešu konflikta, ētisku normu pārkāpuma vai kaitējuma tiešo pienākumu pildīšanai risks, kas atbilstoši Interesu konflikta novēršanas likuma normām jāizvērtē atļaujas devējam.

Citiem vārdiem, tiesa nesaskata apsvērumus, kā arī tādus nav minējis sūdzības iesniedzējs, kādēļ šķīrējtiesneša amats būtu uzskatāms par izņēmumu citu amatu starpā, kas būtu atbrīvojams no Interesu konflikta novēršanas likumā paredzētā vispārējā pienākuma saņemt amatu savienošanas atļauju.

Šāda tiesas nostāja izriet arī no apstākļa, ka valsts amatpersonām kā vienotas valsts pārvaldes sastāvdaļai, pildot dienesta pienākumus, ir jādarbojas sabiedrības interesēs, tādējādi gūstot sabiedrības uzticību, un jānovērš jebkādas šaubas par iespējamu valsts amatpersonas ieinteresētību konkrēta lēmuma vai rīcības rezultātā, proti, jānovērš interešu konflikta situācijas iespējamība.

[8.2] Saskaņā ar Interesu konflikta novēršanas likuma 1.panta 1.punktu amats ir darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros valsts vai pašvaldības iestādē, sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā, kā arī komercsabiedrībā. Līdz ar to amats Interesu konflikta novēršanas likuma izpratnē ir arī darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros.

Lai atzītu, ka persona ieņem amatu, jākonstatē, ka viņa ir pilnvarota veikt attiecīgajā organizācijā noteiktu darbu, veikt noteiktus pienākumus. Nevar būt amata bez noteiktām pilnvarām.

Kā jau iepriekš konstatēts, sūdzības iesniedzēja amata pienākumos ietilpa šādas darbības: lietas (strīda) izvērtēšana par pakļautību šķīrējtiesai, lietas materiālu izvērtēšana un lietas izskatīšana, atbilstoši nolēmumu (lēmumu un spriedumu) pieņemšana procesa laikā.

Savukārt no Galvenās Šķīrējtiesas 2009.gada 20.janvāra rēqlamenta 7.panta trešās daļas izriet, ka šķīrējtiesnešus lietu izskatīšanai

ieceļ puses vai tos ieceļ šķīrējtiesas priekšsēdētājs. No minētā savukārt izriet, ka šķīrējtiesneši tiek pilnvaroti izšķirt strīdus Galvenās Šķīrējtiesas vārdā.

Ievērojot Interesu konflikta novēršanas likuma 1.panta 3.punktā noteikto, ka pilnvarojums ir tiesību kopums, ko cita persona piešķirusi valsts amatpersonai, lai tā rīkotos pilnvarotāja vārdā un interesēs, kas norāda, ka pilnvarotājs var būt gan fiziska, gan juridiska persona, šajā gadījumā nav nozīmes šķīrējtiesas juridiskajam statusam.

Līdz ar to Lēmumā pamatoti secināts, ka sūdzības iesniedzēja kā Galvenās Šķīrējtiesas šķīrējtiesneša darbības ir atzīstamas par pilnvarojuma izpildi, tāpēc sūdzības iesniedzējam vajadzēja saņemt rakstveida atļauju par valsts amatpersonas amata savienošānu ar šķīrējtiesneša amatu. Proti, sūdzības iesniedzējs tika pilnvarots veikt attiecīgajā šķīrējtiesā noteiktu darbu, veikt noteiktus pienākumus.

[9] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹²panta otrās daļas 1.punktu, 289.¹³panta trešo daļu, 289.¹⁷panta pirmo daļu un 289.¹⁸panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2012.gada 2.februāra lēmumu Nr.1/898 (administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.001299), bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese

M.Miķelsone